

Astăzi, Miercuri, 4 Iunie, 2025

†) Sf. Mc. Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Sf. Ier. Mitrofan, arhiepiscopul Constantinopolului; Sf. Mironosițe Maria și Marta, surorile Dreptului Lazăr
(*Dezlegare la pește*)

Faptele Apostolilor 23

¹ Și Pavel, uitându-se țintă la sinedriu, a zis: „Bărbați frați, eu până'n ziua de astăzi am viețuit înaintea lui Dumnezeu în toată conștiința cea bună...”.

² Dar arhiereul Anania¹ le-a poruncit celor ce ședeau lângă el să-l bată peste gură.

³ Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu pe tine, perete vărui²! Tu șezi aici să mă judeci după lege, și'mpotriva legii poruncești să mă bată?”

⁴ Iar cei ce stăteau lângă el au zis: „Îl ocărăști tu pe arhiereul lui Dumnezeu?...”.

¹ Anania, arhiereu între anii 47-59, a fost asasinat în anul 66.

² Perete de chirpici, frumos pe dinafară, dar pe dinlăuntru plin de paie și pleavă. Metafora trimite la „mormintele vărui^{te}” din Mt 23, 27.

⁵ Iar Pavel a zis: „Fraților, nu știam că este arhiereu; că scris este: **Pe mai-marele poporului tău să nu-l vorbești de rău**”.³

⁶ Dar Pavel, știind că o parte sunt saducheii și cealaltă farisei, a strigat în sinedriu: „Bărbați frați! Eu sunt fariseu, fiu de farisei. Pentru nădejdea în învierea morților sunt eu judecat!”

⁷ Și când a grăit el acestea, neînțelegere s'a iscat între farisei și saducheii, și mulțimea s'a dezbinat;

⁸ căci saducheii spun că nu este înviere, nici înger și nici duh, dar fariseii le mărturisesc și pe una, și pe cealaltă.

⁹ Și strigăt mare s'a făcut; și ridicându-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau, zicând: „În omul acesta noi nu găsim nici un

³ Retractare strategică însoțită de ironie.

rău; iar dacă duh sau înger i-a vorbit, să nu ne împotrivism noi lui Dumnezeu!”⁴

¹⁰ Deci făcându-se mare neînțelegeră și temându-se tribunul ca nu cumva Pavel să fie sfâșiat de ei, le-a poruncit ostașilor să se coboare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

¹¹ Iar în noaptea următoare, arătându-i-Se Domnul, i-a zis: „Îndrăznește, Pavele!, că precum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma”.

Ioan 16

¹⁵ Toate câte le are Tatăl, ale Mele sunt; de aceea am zis că dintru al Meu va lua și vă va vesti.

¹⁶ Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl”.

¹⁷ Atunci unii dintre ucenicii Săi ziceau între ei: „Ce este aceasta, că ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea; și că: Mă duc la Tatăl?”

¹⁸ Deci ziceau: „Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce grăiește...”.

¹⁹ Iisus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea?”

²⁰ Adevăr, adevăr vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

²¹ Femeia, când e să nască, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce naște copilul nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s'a născut om pe lume.

²² Așadar, și voi sunteți triști acum, dar Eu iarăși vă voi vedea și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

²³ Și în ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevăr, adevăr vă spun: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da.⁵

⁴ Ultima propoziție lipsește din unele manuscrise grecești, dar e limpede că ea reactualizează poziția și argumentul lui Gamaliel (vezi 5, 39).

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Înainte de Patimi,
Domnul grăiește
către ucenicii Săi:
„Puțin și nu Mă
veți mai vedea, și
iarăși puțin și Mă
veți vedea”. Patimi-

le și moartea Domnului i-au izbit până într-atât pe Sfinții Apostoli, că ochii minții lor s-au întunecat, și ei au început să nu-L mai vadă pe Domnul ca atare; lumina lor s-a ascuns, și ei stăteau într-un întuneric amar și chinuitor. Acest tâlc l-a dat cuvintelor Sale Domnul Însuși: „Voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; voi vă veți tângui, dar tânguirea voastră se va preface în bucurie”. Se spune că orice suflet aflat pe drumul spre desăvârșire trece printr-o întunecare asemănătoare. Bezna îl învăluie din toate părțile și nu știe încotro să se îndrepte; dar vine Domnul și tânguirea sa se preface în bucurie. Pare-se că acest lucru este neapărat trebuincios, așa cum femeia trebuie neapărat să se chinuie mai înainte de a aduce om pe lume. Oare nu se poate trage de aici învățătura că în cel care n-a trecut prin asta încă nu s-a născut

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.